

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/344/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515224462
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7515224462.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Dudíša v spore žalobkyne: E. P., F. XX.XX.XXXX, T. T. XX, právne zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach, Urbánkova 1562/6 proti žalovanému: OMIKRON TRADING LIMITED, so sídlom Nerine Chambers, P.O.BOX 905, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o ochrane spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 16C/2/2016-85 zo dňa 29. mája 2018

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v zmluve o úvere zo dňa 25.05.2010 medzi spoločnosťou Poštová banka a.s. a žalobkyňou je neplatná.

II. Žalobkyňa má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel žalobe žalobkyne, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyňa dňa 25.05.2010 uzavrela s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 2.000,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 60-tich pravidelných mesačných splátkach po 61,29 eur vždy ku 14. dňu v mesiaci, pričom úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 24 %, výška RPMN predstavovala 26,82 % , priemerná výška RPMN 20,72 % a celková výška nákladov úveru predstavovala 1.387,08 eur. Dátum prvej platby bol dohodnutý do 14.06.2010 a dátum konečnej splatnosti ku dňu 14.05.2015. Súčasťou Zmluvy o úvere (článok 2 bod 4) okrem iného bola Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa ustanovenia § 551 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov(ďalej len „OZ“) a v súlade s článkom č. 4 bodu 4.8 Obchodných podmienok pre úver. V čase uzatvárania Dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne

prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobkyne. Pri uzatváraní dohody dlžník spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Pokiaľ mala žalobkyňa záujem od žalovaného získať úver, musela sa podrobiť vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke o zabezpečení pohľadávky formou Dohody o zrážkach zo mzdy bez toho, aby táto podmienka s ňou bola individuálne dojednaná, v dôsledku čoho ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne a žalovanému umožňujúcu siahnuť na jej majetok bez toho, aby mohla zabrániť vykonávaniu zrážok zo mzdy.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní citujúc ustanovenia § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, 2, 4 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 37 ods. 1, § 551 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka, Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a to čl. 3 ods. 2 a 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1, ako aj § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“).

5. Dôvodil, že pokiaľ ide o Dohodu o zrážkach zo mzdy ako prostriedku na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý má postavenie spotrebiteľa, pre Dohodu platia takisto všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl.).

6. Obsahom Dohody je súhlas dlžníka - spotrebiteľa s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi a aby bola platná musí obsahovať okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy aj označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok.

7. Zo zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 25.05.2010 ustálil súd prvej inštancie, že niet pochyb o tom, že na jej základe žalovaný poskytol žalobkyňi úverový rámec vo výške 2.000,- eur. Touto zmluvou však v ďalšom vopred vnútil (pripravené predtlačené tlačivo) konajúcej osobe - žalobkyňi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Ako to vyplýva z predtlaču zmluvy o úvere sa konajúca osoba - žalobkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť, ktorou malo dôjsť k Dohode o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa pritom žiadnym spôsobom nebola osobitne oboznámená zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. Podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno opomenúť zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobkyne s Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá bola napísaná malým nahusteným písmom znemožňujúcim jej dôslednejšie preštudovanie a pri uzatváraní ktorej neboli zo strany žalovaného dodržané ani elementárne zásady poctivého obchodného styku, spočívajúce v dôslednejšom vysvetlení podmienok a rizík vyplývajúcich z úverového vzťahu. S poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedený postup žalovaného posúdil súd prvej inštancie ako nekalú prax, ktorá v zmysle ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu.

8. Na základe uvedených skutočností, súd prvej inštancie dospel k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi stranami v zmluve o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 a 5 Obč. zákonníka a to z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená predmetnú dohodu podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaniu zrážok zo mzdy bez súdnej kontroly. Na základe toho súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v zmluve o úvere zo dňa 25.05.2010 medzi spoločnosťou Poštová banka a.s. a žalobkyňou je neplatná.

9. O trovách konania bolo súdom prvej inštancie rozhodnuté podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobkyňi, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

10. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Navrhoval rozsudok zmeniť tak, že žalobu súd zamietá a zároveň na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v prospech žalovaného, alternatívne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. V odvolaní žalovaný poukazuje na ustanovenie § 137 písm. d/ CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Mal za to, že súd prvej inštancie mohol riešiť neplatnosť právnej skutočnosti, v danom prípade dohody o zrážkach zo mzdy, výslovne len vtedy, ak osobitný právny predpis obsahuje hmotnoprávnu úpravu, ktorá by pripúšťala takúto neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vysloviť. Vzhľadom na skutočnosť, že k uzavretiu zmluvy o úvere došlo 25.05.2010, v danom čase neexistoval právny predpis, ktorý by sankcionoval neplatnosť uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný namietal, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť súd právnymi skutočnosťami podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom určenie existencie právnej skutočnosti, v danom prípade, že právny úkon je neplatný, odporuje zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti pojednáva rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti a preto podľa názoru žalovaného nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu. Uviedol, že zmluva o úvere zo dňa 24.10.2007 (správne má byť 25.05.2010 - poznámka odvolacieho súdu) bola uzatvorená v čase, kedy žiadny právny predpis neupravoval možnosť vyhlásenia dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú. Uviedol, že v prípade, ak prišlo už k zrážkam zo mzdy, a teda bolo porušené právo, mal žalobca žalovať na splnenie povinnosti v zmysle vydania bezdôvodného obohatenia, poukazujúc pritom na rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky. Žalovaný v ďalšom uvádza, že nie je možné považovať dohodu o zrážkach zo mzdy za neurčitú, nakoľko výška zrážok zo mzdy, ktorá má zabezpečovať pohľadávku veriteľa je vecou vzájomnej dohody medzi veriteľom a dlžníkom. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje žalovaný za individuálne dohodnutú, nakoľko táto bola uvedená priamo v zmluve o úvere, pričom žalobca sám vpisoval do samotnej zmluvy o úvere údaje, a teda je nepravdepodobné, že by predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy nečítal, pričom dohoda bola zároveň upravená aj v samotných obchodných podmienkach.

12. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v zmluve o úvere zo dňa 25.05.2010 je neplatná, považuje za právne správny a preto navrhla rozsudok potvrdiť a priznať žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení, vzhľadom na námietky uvádzané žalovaným v podanom odvolaní poukazovala na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka čl. 6 bod 1 Smernice Rady 93/13 EHS a zdôraznila, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a preto nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práva na plnenie vyplývajúce z neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže sa posudzuje, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa. Zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, ktorej obsah žalobkyňa nemohla ovplyvniť. Žalobkyňa poukazovala ďalej na § 53 ods. 4 písm. i/, ods. 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c/ CSP, § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa uvádzala, že z citovaných zákonných ustanovení vyplýva priamo zo zákona oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa určovacou žalobou neprijateľnosti zmluvných podmienok bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu na takomto určení, nakoľko sa jedná o dôsledok zákonom stanovenej ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zdôraznila, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, nakoľko deklarováním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských veciach. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018, ktoré možno považovať za ustanovenie procesného charakteru a ktoré je potrebné aplikovať aj v neskončených konaniach vzhľadom na chýbajúce prechodné ustanovenia. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, vyplývajúcej z jej neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky zakotvenej v zmluve o úvere, spočíva podľa názoru žalobkyne aj v skutočnosti, že dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa formálne dosiahnutý zmluvnou podmienkou nemožno považovať podľa názoru žalobkyne za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento písomný súhlas vyžaduje.

14. Žalovaný sa nevyjadril k vyjadreniu žalobkyne.

15. Po predložení věci na rozhodnutie o odvolaní, Krajský súd v Košiciach výzvou zo dňa 12.09.2019 vyzval strany sporu na vyjadrenie k možnému použitiu ust. § 137 písm. d/ CSP a § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou od 01.01.2018.

16. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/,d/, e/, f/, g/ a h/ CSP.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 03.10.2019 o 9,05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 25.09.2019 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, t.j., že neboli splnené procesné podmienky, spočíva vo vlastnostiach súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je porušením procesných práv strán.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je daný procesnými vadami konania.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, t.j., že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu súdom prvej inštancie.

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

24. Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

25. Odvolateľ v dôvodoch odvolania namieta, že súd prvej inštancie mohol riešiť neplatnosť právnej skutočnosti, v danom prípade dohodu o zrážkach zo mzdy, výslovne len vtedy, ak osobitný právny predpis obsahuje hmotnoprávnu úpravu, ktorá by pripúšťala takúto neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vysloviť, že zmluva o úvere bola uzatvorená v čase, kedy žiadny právny predpis neupravoval možnosť vyhlásenia dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú a v prípade, ak na základe dohody prišlo už k zrážkam zo mzdy, a teda bolo porušené právo, mal žalobca žalovať na splnenie povinnosti v zmysle vydania bezdôvodného obohatenia. Zároveň namietal, že pokiaľ ide o samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy, táto bola individuálne dohodnutá.

26. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy založil na posúdení tejto dohody ako neprijateľnej podmienky v zmluve o úvere podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spadajúcej pod režim zmlúv spotrebiteľských, z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená predmetnú dohodu podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaniu zrážok zo mzdy bez súdnej kontroly.

27. S uvedeným právnym posúdením sa odvolací súd plne stotožňuje a na dôvody uvádzané súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

28. Pokiaľ ide o námietky žalovaného, odvolací súd považuje za nedôvodnú odvoláciu námietku žalovaného, v ktorej tento poukazuje na základnú zákonnú možnosť zabezpečenia záväzku povinného formou dohody o zrážkach zo mzdy. Z obsahu rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, aby tento konštatoval neprípustnosť zabezpečenia záväzku dohodou o zrážke zo mzdy. Jej neplatnosť však vyvodil zo spôsobu akým bola táto dohoda uzavretá, ako súčasťou formulárovej zmluvy, obsah ktorej bol vypracovaný a koncipovaný žalovaným a žalobkyňa ako účastník tohto zmluvného vzťahu nemala možnosť obsah týchto zmluvných podmienok ovplyvniť. Spotrebiteľ sa v takejto situácii dostáva v porovnaní s predajcom do znevýhodneného postavenia, keď je do značnej miery obmedzená jeho vyjednávacia pozícia tým, že do vopred vypracovaných zmluvných podmienok bolo pojaté aj zabezpečenie záväzku dlžníka formou dohody o zrážkach zo mzdy.

29. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. Podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvy a iné právne úkony sú právnymi skutočnosťami.

31. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

32. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2018, možno považovať za ustanovenie procesného charakteru a nakoľko v čase rozhodovania odvolacieho súdu je daná možnosť podať žalobu o neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo to vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z., je potrebné žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá súvisí so zmluvou o úvere, nakoľko táto bola začlenená priamo vo formulárovom znení zmluvy o úvere zo dňa 25.5.2010, možno považovať za prípustnú v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP, keďže súdy nielen v čase podania žaloby, ale v každom štádiu konania zisťujú naplnenie podmienok procesnej prípustnosti.

33. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že námietka žalovaného ohľadom preukazovania naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo strany žalobkyne, ktorý je daný priamo zo zákona - osobitného predpisu, ktorým je § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2018 s odkazom na hore uvedené odôvodnenie, nie je v tomto smere smerodajná (viď aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/32/2018).

34. Odvolací súd zároveň apeluje aj na ust. § 52 ods. 1, 2 a § 53 ods. 1, 2, 4 a 5 OZ a § 54 ods. 1, 2 OZ (viď odôvodnenie napadnutého rozsudku v bodoch 10. až 17), z ktorých rovnako vyplýva procesná prípustnosť tejto žaloby.

35. Pokiaľ ide o posúdenie dohody o zrážkach zo mzdy v intenciách posúdenia individuálneho dojednanja, v uvedenom rozsahu odvolací súd poukazuje na dôvody uvádzané súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

36. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a závery, keďže odvolací súd nevezhliadol dôvodnosť námietok uvádzaných žalovaným, v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania potvrdil.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a priznal plne úspešnej žalobkyni proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).